

Włocławek, dnia 2 czerwca 2026 r.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze
we Włocławku

Znak: KO.411.582.2026

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze we Włocławku w składzie następującym:

Przewodnicząca: Joanna Wierzbicka

Członkowie: Beata Przychodzka

Tomasz Topoliński - sprawozdawca

po rozpoznaniu odwołania z dnia 30 marca 2026r. p. (...) prowadzącego działalność gospodarczą pn. (...) reprezentowanego przez pełnomocnika - p. (...) od decyzji znak: S.6220.38.2025 z dnia 11 marca 2026 r. wydanej przez Prezydenta Miasta Włocławek w przedmiocie ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia pn. „Rozbudowa oraz zmiana przeznaczenia terenu oraz infrastruktury zakładu (...), poprzez wprowadzenie usług polegających na obróbce powierzchniowej metali” (...) stwierdzającej brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko,

na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2025 r., poz. 1691) orzeka:

- **uchyla zaskarżoną decyzję w całości i przekazuje sprawę organowi I instancji do ponownego rozpatrzenia.**

Uzasadnienie

W dniu 11 marca 2026 r. decyzją znak: S.6220.38.2025 Prezydent Miasta Włocławek ustalił środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia pn. „Rozbudowa oraz zmiana przeznaczenia terenu oraz infrastruktury zakładu (...), poprzez wprowadzenie usług polegających na obróbce powierzchniowej metali” (...). Jednocześnie organ wskazał, iż stwierdzono brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko.

Od powyższej decyzji, z zachowaniem terminu odwołanie złożył p. (...) prowadzący działalność gospodarczą (...) reprezentowany przez pełnomocnika p. (...).

Odwołujący decyzję organu I instancji zaskarżył w części, tj. co do jej pkt 2.8 wnosząc o jej zmianę poprzez nadanie pkt 2.8 brzmienia „Należy zastosować takie rozwiązania techniczne, materiałowe i organizacyjne, które zapewnią właściwe warunki akustyczne, zgodnie z obowiązującymi przepisami, w szczególności przez ograniczenie emisji hałasu do środowiska oraz – w zakresie wynikającym z przepisów – przez zastosowanie adekwatnych rozwiązań technicznych w budynkach.”

Względnie Odwołujący wniósł o uchylenie decyzji i przekazanie sprawy organowi I instancji do ponownego rozpatrzenia.

Zgodnie z art. 133 K.p.a. organ I instancji przekazał organowi wyższego stopnia odwołanie wraz z aktami sprawy w ustawowym terminie, nie znajdując podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze we Włocławku zważyło, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie, jednak z innych przyczyn niż w nim wskazane.

Tutejsze Kolegium po zapoznaniu się z materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy uznało, że zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem obowiązujących przepisów prawa, co skutkuje jej wadliwością, a w konsekwencji koniecznością wyeliminowania jej z obrotu prawnego.

Organ II instancji wyjaśnia, że wydaje rozstrzygnięcie w granicach danej sprawy nie będąc jednak związanym zarzutami odwołania. W postępowaniu prowadzonym na skutek wniesionego odwołania, ocena organu II instancji nie ogranicza się tylko do zarzutów wskazanych przez odwołującego się, ale sprawa badana jest pod kątem ewentualnego naruszenia przepisów prawa materialnego i procesowego, które znajdują zastosowanie w sprawie.

Postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach reguluje ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. z 2026 r. poz. 670) w dalszej części określana jako ustawa środowiskowa.

Z treści art. 59 ust. 1 i 2 ustawy środowiskowej wynika, że przedsięwzięcia, których realizacja musi być poprzedzona przeprowadzeniem oceny oddziaływania na środowisko są podzielone na dwie grupy. Pierwsza to, przedsięwzięcia, dla których obowiązek ten wynika bezpośrednio z mocy ustawy, druga zaś, to przedsięwzięcia, w których obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko został stwierdzony w formie postanowienia wydanego na podstawie art. 63 ust. 1 ustawy albo jeżeli o jej przeprowadzenie wystąpi podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia lokalizowanego na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Zgodnie z treścią art. 71 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy środowiskowej, realizacja planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko i przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko jest dopuszczalna wyłącznie po uzyskaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Stosownie do art. 73 ust. 1 ustawy środowiskowej, postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia wydaje się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia. Załączniki jakie należy dołączyć do wniosku określa art. 74 ustawy środowiskowej.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 i 1a ustawy środowiskowej, wydanie postanowienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1 (a więc w przedmiocie stwierdzenia potrzeby oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko) wydaje się po zasięgnięciu opinii:

- 1) regionalnego dyrektora ochrony środowiska;
- 2) organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3a, 10-19 i 21-29, oraz uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b;
- 3) organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy;
- 4) organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne.

Ust. 1a. W przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim, organem właściwym do wydania opinii, o której mowa w ust. 1, jest także dyrektor urzędu morskiego.

Wymagane opinie (oraz uzgodnienia) dokonywane są przez właściwe organy w oparciu o wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, zawierający m.in. kartę informacyjną

przedsięwzięcia lub raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz wypis i wyrys z miejscowego planu bądź informację o jego braku dla danego terenu (art. 74 ustawy środowiskowej). Organy właściwe do wydania decyzji środowiskowej określa art. 75 ustawy środowiskowej, a organy właściwe do wydawania opinii o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 2, art. 70 ust. 1 pkt 2, art. 77 ust. 1 pkt 2 i art. 90 ust. 2 pkt 2, określa art. 78 ustawy środowiskowej.

Udział społeczeństwa w postępowaniu odbywa się natomiast na zasadach określonych w art. 79 ustawy środowiskowej, który w ust. 1 stanowi, że przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Stosownie do art. 84 ust. 1 ustawy, w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ stwierdza brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Decyzja ta wydawana jest po uzyskaniu opinii, o których mowa w art. 64 ust. 1 i 1a.

1a. W decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy organ może określić warunki lub wymagania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożyć obowiązek działań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c.

2. Charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Planowane przez wnioskodawcę przedsięwzięcie zostało zakwalifikowane przez organ do potencjalnie znacząco oddziałujących na środowisko (§ 3 ust 1 pkt 14, § 3 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. poz. 1839 z późn. zm.), jako:

- instalacje do powierzchniowej obróbki substancji, przedmiotów lub produktów z zastosowaniem rozpuszczalników organicznych, z wyłączeniem zmian tych instalacji polegających na wprowadzeniu do ciągu technologicznego kontenerowych urządzeń odzysku rozpuszczalników,
- nieosiągające progów określonych w ust. 1, jeżeli po zsumowaniu parametrów charakteryzujących przedsięwzięcia tego samego rodzaju znajdującego się na terenie jednego zakładu lub obiektu osiągną progi określone w ust. 1 w zw. z § 3 ust.1 pkt 54 lit. b zabudowa przemysłowa lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż 1 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a.

W świetle art. 85 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia. Zgodnie z art. 85 ust. 2 pkt 1 ustawy środowiskowej, uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać:

- 1) w przypadku gdy została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko:
 - a) informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa,
 - b) informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione:
 - ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,
 - uzgodnienia i opinie organów, o których mowa w art. 77 ust. 1,
 - wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone,
 - c) uzasadnienie stanowiska, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4;

Art. 85 ust. 2 pkt 2 stanowi, że w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzaniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Zgodnie z art. 82 ust. 3 ustawy środowiskowej, charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Stosownie do treści art. 85 ust. 3 ustawy środowiskowej, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, niezwłocznie po jej wydaniu, podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniami i opiniami organów, o których mowa w art. 77 ust. 1, a także udostępnia na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu treść tej decyzji. W informacji wskazuje się dzień udostępnienia treści decyzji. Przepis stosuje się odpowiednio do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej bez przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Zaznaczyć należy, że stosownie do przepisów ustawy środowiskowej, organ odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia w przypadkach ściśle określonych w ustawie i należą do nich:

- niezgodność lokalizacji przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego (art. 80 ust. 2 ustawy),
- odmowa uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez organ współdziałający (art. 80 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 77 ust. 1 ustawy),
- brak zgody wnioskodawcy na realizację przedsięwzięcia w innym wariantcie, niż proponowany przez wnioskodawcę, w sytuacji, gdy organ skorzysta z możliwości określonej w art. 81 ust. 1 ustawy,
- wykazanie znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000 przy jednoczesnym braku spełnienia przesłanek z art. 34 ustawy o ochronie przyrody (art. 81 ust. 2 ustawy),
- jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie to wpływa negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację tego przedsięwzięcia, o ile nie zostaną spełnione warunki, o których mowa w art. 68 pkt 1, 3 i 4tej ustawy (art. 81 ust. 3 ustawy).

Przenosząc powyższe rozważania teoretyczne na grunt przedmiotowej sprawy wskazać należy, iż organ II instancji dopatrył się następujących nieprawidłowości w przeprowadzonym przez Prezydenta Miasta Włocławek postępowaniu, a także wad zaskarżonej decyzji; i tak:

I.

Jak już napisano wyżej, stosownie do art. 73 ust. 1 ustawy środowiskowej, postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia wydaje się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

Załączniki jakie należy dołączyć do wniosku określa art. 74 ustawy środowiskowej.

Zgodnie z treścią art. 74 ust. 1 ustawy środowiskowej do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć:

- 1) w przypadku przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko - raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku gdy wnioskodawca wystąpił o ustalenie zakresu raportu w trybie art. 69 - kartę informacyjną przedsięwzięcia;
- 2) w przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - kartę informacyjną przedsięwzięcia, a w przypadku gdy wnioskodawca wystąpił o przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko na podstawie art. 59 ust. 1 pkt 2 - raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie;

3a) mapę, w postaci papierowej oraz elektronicznej, w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, wraz z wyznaczoną odległością, o której mowa w ust. 3a pkt 1; w przypadku przedsięwzięć innych niż wymienione w pkt 4 mapę sporządza się na podkładzie wykonanym na podstawie kopii mapy ewidencyjnej, o której mowa w pkt 3;

4) w przypadku przedsięwzięć wymagających koncesji lub decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 4-5, prowadzonych w granicach przestrzeni niestanowiącej części składowej nieruchomości gruntowej, przedsięwzięć dotyczących urządzeń piętrzących I, II i III klasy budowli, inwestycji w zakresie terminalu oraz strategicznej inwestycji w sektorze naftowym zamiast kopii mapy, o której mowa w pkt 3 - mapę przedstawiającą dane sytuacyjne i wysokościowe, sporządzoną w skali umożliwiającej szczegółowe przedstawienie przebiegu granic terenu, którego dotyczy wnioski, oraz obejmującą obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie;

5) w przypadku przedsięwzięć, dla których organem prowadzącym postępowanie jest regionalny dyrektor ochrony środowiska - wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim - informację o planie zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, jeżeli plan ten został przyjęty, albo informację o jego braku; nie dotyczy to wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji strategicznych;

6) wypis z rejestru gruntów lub inny dokument, w postaci papierowej lub elektronicznej, wydane przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, pozwalający na ustalenie stron postępowania, zawierający co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione: numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres podmiotu ewidencyjnego, obejmujący przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmujący obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, z zastrzeżeniem ust. 1a;

8) analizę kosztów i korzyści, o której mowa w art. 10a ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266, 834 i 859).

Zgodnie z art. 74 ust. 2 ustawy środowiskowej, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i kartę informacyjną przedsięwzięcia przedkłada się w formie pisemnej w jednym egzemplarzu dla organu prowadzącego postępowanie oraz na informatycznych nośnikach danych z ich zapisem w formie elektronicznej w jednym egzemplarzu dla organu prowadzącego postępowanie oraz każdego organu opiniującego i uzgadniającego.

Wniosek inwestorski z dnia 21 marca 2025 r. nie zawiera:

- mapy, w postaci papierowej oraz elektronicznej, w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, wraz z wyznaczoną odległością, o której mowa w ust. 3a pkt 1; w przypadku przedsięwzięć innych niż wymienione w pkt 4 mapę sporządza się na podkładzie wykonanym na podstawie kopii mapy ewidencyjnej, o której mowa w pkt 3.

Akta sprawy nie zawierają właściwej mapy w wersji papierowej. Inwestor przedłożył mapę w skali 1:5000 jednakże stanowi ona załącznik do karty informacyjnej przedsięwzięcia. Dodatkowo wskazać należy, że przedłożona mapa stanowi jedynie skan lub kserokopię dokumentu z nieczytelną pieczęcią organu – Urząd Miasta Włocławek. Brak też potwierdzenia za zgodność z oryginałem stosownego organu, a zatem nie można przyjąć, iż stanowi ona mapę poświadczoną przez właściwy organ. Podnieść również należy, że załączona mapa nie zapewnia czytelności zawartych w niej danych. Chociażby nieczytelny jest numer działki inwestycyjnej.

Akta sprawy nie zawierają również mapy w wersji elektronicznej. Przedłożona przez Inwestora mapa także stanowi załącznik do karty informacyjnej przedsięwzięcia, który zawiera te same wady, co mapa w wersji papierowej.

- wypisu z ewidencji gruntów dotyczącego nieruchomości inwestorskiej co nie pozwala na ustalenie stron postępowania. Nie wiadomym na jakiej podstawie organ I instancji za stronę postępowania uznał p. (...). Niewiadomym także pozostaje ile wynosi liczba stron – z wypisów załączonych do wniosku jest to liczba 3 stron, a zatem należy wyjaśnić te okoliczności i uzupełnić wniosek w tym zakresie.

A zatem, wniosek inwestorski pozostaje niekompletny; organ wszczął zatem prowadził postępowanie i wydał decyzję merytoryczną w sprawie na podstawie niekompletnego wniosku. Tymczasem decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia nie jest decyzją uznaniową. Działania organu I instancji miały zatem charakter uznaniowości i dowolności; w ponownie prowadzonym postępowaniu, Prezydent Miasta Włocławek wezwie inwestora do uzupełnienia wniosku, zakreślając termin na dokonanie tej czynności oraz wskazując odpowiedni rygor w przypadku nie usunięcia braków formalnych tego wniosku.

II.

Zgodnie z treścią art. 74 ust 3a ustawy środowiskowej stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się:

- 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;
- 2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub
- 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

W spornej sprawie ustalenie stron przez organ I instancji budzi wątpliwości organu wyższego stopnia. Jak już napisano wyżej, do wniosku o wydanie decyzji środowiskowej należy załączyć wypis z rejestru gruntów lub inny dokument, w postaci papierowej lub elektronicznej, wydane przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, pozwalający na ustalenie stron postępowania, zawierający co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione: numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres podmiotu ewidencyjnego, obejmujący przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmujący obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, z zastrzeżeniem ust. 1a.

W ocenie Kolegium niewiadomym pozostaje na jakiej podstawie organ I instancji ustalił krąg osób, które posiadają przymiot strony postępowania. Z wypisów z rejestru gruntów załączonych do wniosku wynika, że liczba stron wynosi trzy podmioty. Z treści decyzji wynika zaś, że według organu I instancji stronami postępowania jest osiem podmiotów.

Jednocześnie nie jest jasne w oparciu o jakie dokumenty organ I instancji ustalił krąg stron postępowania. W aktach sprawy brak jest, bowiem dowodów pozwalających na ustalenie bezspornie kto jest stroną postępowania, tj. brak jest wypisów i wyciągów z ewidencji gruntów czy choćby pisemnych informacji o działkach, mających walor dokumentu urzędowego w rozumieniu art. 76 § 1 K.p.a. Akta sprawy nie zawierają jakiegokolwiek pisemnych informacji od działkach, których właściciele posiadają status stron postępowania.

Mając powyższe na uwadze wskazać należy, iż zachodzi prawdopodobieństwo, iż stronami w niniejszym postępowaniu mogą być jeszcze inne osoby, niż te które wskazał organ I instancji albo stronami nie są osoby wskazane przez organ. Organ I instancji nie sporządził także żadnego wykazu stron postępowania.

Dalej wskazać należy, że niewiadomym zatem pozostaje, czy obszar oddziaływania inwestycji zamknie się w granicach działki nr ew.(...), czy będzie obejmował swym zasięgiem nieruchomości graniczące z nimi po sąsiedzku, czy też będzie jeszcze większy.

Jak już, bowiem napisano wyżej Inwestor nie przedłożył mapy, w postaci papierowej oraz elektronicznej, w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, wraz z wyznaczoną odległością, o której mowa w ust. 3 a pkt 1; w przypadku przedsięwzięć innych niż wymienione w pkt 4 mapę sporządza się na podkładzie wykonanym na podstawie kopii mapy ewidencyjnej, o której mowa w pkt 3.

Kolegium wskazuje, że prawidłowe ustalenie obszaru oddziaływania inwestycji jest niezbędne do ustalenia kręgu stron postępowania. W sytuacji ustalenia, że oddziaływanie inwestycji będzie obejmować swym zasięgiem obszary dalsze, to konsekwentnie organ winien uznać za strony właścicieli nieruchomości znajdujących się w zasięgu tego oddziaływania. Jak wynika bowiem z praktyki i ugruntowanego orzecznictwa administracyjnego, w każdej sprawie istotnym jest każdorazowe zbadanie potencjalnego wpływu inwestycji na otoczenie, a nie automatyczne założenie z góry ustalonych stron postępowania. O interesie prawnym warunkującym status strony przesądza każdorazowo zasięg oddziaływania danej inwestycji na nieruchomości sąsiednie oraz stopień jej uciążliwości dla tych nieruchomości (vide: wyrok NSA z dnia 25 września 2013 r. II OSK 1006/2012 <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>). Kolegium wskazuje, że w każdej sprawie o interesie prawnym, a co za tym idzie przymocie strony, innych poza inwestorem osób, decydują okoliczności konkretnej sprawy związane z rodzajem, rozmiarem oraz stopniem i zakresem uciążliwego oddziaływania zamierzonej inwestycji na otoczenie.

W każdej zatem sprawie organ wydający decyzję, ustalając krąg osób, które mają interes prawny w sprawie, musi badać, czy - a jeśli tak - to jak daleko sięgać będzie oddziaływanie planowanej inwestycji oraz jego charakter. Organ I instancji zatem winien ustalić precyzyjnie strony postępowania i przeprowadzić na tę okoliczność dowód (aktualne wypisy z ewidencji gruntów). Nie budzi wątpliwości fakt, że zasada czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym zapewnia jej czynny udział podczas całego postępowania, tj., od chwili jego wszczęcia do zakończenia, a w szczególności bezpośrednio przed wydaniem decyzji (tzw. ostatni głos). Organ winien uzupełnić akta sprawy w zakresie prawidłowego ustalenia kręgu stron niniejszego postępowania, a wnioski z przeprowadzonej w tym zakresie analizy przedstawić w uzasadnieniu decyzji. Brak możliwości zweryfikowania ustalenia kręgu stron powoduje, że działanie organu I instancji w tym zakresie nosi znamiona dowolności.

Kolegium wyjaśnia, że w każdej zatem sprawie organ wydający decyzję, ustalając krąg osób, które mają interes prawny w sprawie, musi badać, czy - a jeśli tak - to jak daleko sięgać będzie oddziaływanie planowanej inwestycji oraz jego charakter. Organ I instancji zatem winien ustalić precyzyjnie strony postępowania i przeprowadzić na tę okoliczność dowód (aktualne wypisy z ewidencji gruntów). Nie budzi wątpliwości fakt, że zasada czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym zapewnia jej czynny udział podczas całego postępowania, tj. od chwili jego wszczęcia do zakończenia, a w szczególności bezpośrednio przed wydaniem decyzji (tzw. ostatni głos). Organ winien uzupełnić akta sprawy w zakresie dowodów odnośnie prawidłowego ustalenia kręgu stron niniejszego postępowania.

III.

Analiza i chronologia przesłanych organowi odwoławczemu akt sprawy prowadzi do wniosku, że wnioskowana inwestycja nie została w prawidłowy sposób uzgodniona i zaopiniowana z wszystkimi organami o których mowa w art. 77 ust. 1 pkt 2- 4 ustawy środowiskowej.

Z akt sprawy wynika, że organ I instancji pismami z dnia 7 kwietnia 2025 r. wystąpił do Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarządu Zlewni w Toruniu, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego we Włocławku, Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska

w Bydgoszczy o wydanie opinii co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Pismami:

- z dnia 15 kwietnia 2025 r. znak: WOO.4220.278.2025 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy,

- z dnia 22 kwietnia 2025 r. znak: NNZ.42.378.2025 Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego we Włocławku,

organ I instancji został wezwany do uzupełnienia wniosku o wydanie opinii co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Kopie powyższych pism organ I instancji przekazał Inwestorowi wraz ze zobowiązaniem do udzielenia odpowiedzi. Inwestor udzielił odpowiedzi kolejno pismami z dnia 24 kwietnia 2025 r. i 29 kwietnia 2025 r.

Pismem z dnia 29 kwietnia 2025 r. znak: GR.ZZŚ.4901.129.2025 Dyrektor Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarządu Zlewni w Toruniu wyraził opinię **o braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.**

Następnie pismami:

- z dnia 22 maja 2025 r. znak: WOO.4220.278.2025 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy,

- z dnia 8 maja 2025 r. znak: NNZ.42.378.2025 Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego we Włocławku,

organ I instancji został wezwany do uzupełnienia wniosku o wydanie opinii co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Kopię pisma Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy organ I instancji przekazał Inwestorowi wraz ze zobowiązaniem do udzielenia odpowiedzi. Inwestor udzielił odpowiedzi pismem z dnia 18 czerwca 2025 r.

Pismem z dnia 27 maja 2025 r. znak: NNZ.42.378.2025 Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny we Włocławku wyraził opinię **o istnieniu potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.**

Następnie pismem z dnia 31 lipca 2025 r. znak: WOO.4220.278.2025 Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Bydgoszczy wezwał organ I instancji do uzupełnienia wniosku o wydanie opinii co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Kopię pisma Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy organ I instancji przekazał Inwestorowi wraz ze zobowiązaniem do udzielenia odpowiedzi. Inwestor udzielił odpowiedzi za pośrednictwem wiadomości e – mail z dnia 30 września 2025 r. oraz pismem 30 września 2025 r.

Organ I instancji pismami z dnia 7 października 2025 r. wystąpił do Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarządu Zlewni w Toruniu, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego we Włocławku, o udzielenie informacji, czy w/w organy podtrzymują treść złożonych do spraw opinii. Z treści wskazanych wyżej pism wynika, iż organ I instancji przedłożył uzupełnienia karty informacyjnej przedsięwzięcia złożone w toku postępowania.

Pismem z dnia 21 października 2025 r. znak: NNZ.42.378.2025 Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny we Włocławku podtrzymał stanowisko o istnieniu potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Pismem z dnia 22 października 2025 r. znak: GR.ZZŚ.4901.129.2025 Dyrektor Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarządu Zlewni w Toruniu podtrzymał opinię **o braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.**

W dniu 15 października 2025 r. Inwestor złożył kolejne pismo stanowiące kontynuację odpowiedzi na wezwanie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy z dnia 31 lipca 2025 r. znak: WOO.4220.278.2025.

Następnie pismem z dnia 1 grudnia 2025 r. znak: WOO.4220.278.2025 Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Bydgoszczy wezwał organ I instancji do uzupełnienia wniosku o wydanie opinii co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Kopię pisma Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy organ I instancji przekazał Inwestorowi wraz ze zobowiązaniem do udzielenia odpowiedzi. Inwestor udzielił odpowiedzi pismem 16 grudnia 2025 r.

Postanowieniem z dnia 28 stycznia 2026 r. znak: GR.ZZŚ.4901.129.2025 WOO.4220.278.2025 Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Bydgoszczy wyraził opinię o **braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.**

Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy, że sposób uzgodnienia inwestycji dokonany przez Prezydenta Miasta Włocławka jest nieprawidłowy. Przede wszystkim wskazać należy, że organy uzgadniające, tj. Dyrektor Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarządu Zlewni w Toruniu oraz Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny we Włocławku wydając swoje opinie nie dysponowały pismami Inwestora z dnia 15 października 2025 r. oraz 1 grudnia 2025 r. Istotnym jest, że wskazane wyżej pisma Inwestora stanowiły uzupełnienie karty informacyjnej przedsięwzięcia na skutek wezwania Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy. Powyższe powoduje, że opinii wydanych przez te organy nie sposób uznać za opartych na pełnym materiale dowodowym.

W konsekwencji stwierdzić należy, że planowana inwestycja nie została uzgodniona ze wszystkimi organami o których mowa w art. 77 ust. 1 pkt 2- 4 ustawy środowiskowej, co skutkuje jej wadliwością. W przypadku ustatecznienia decyzji, zachodziłaby przesłanka do wznowienia postępowania na podstawie art. 145 § 1 pkt 6 K.p.a.

IV.

W świetle art. 85 ust. 1 ustawy środowiskowej decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia. Zgodnie z art. 85 ust. 2 pkt 2) ustawy środowiskowej, uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać - w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzaniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Tymczasem decyzja z dnia 11 marca 2026 r. nie zawiera samodzielnej analizy organu I instancji w/w elementów wymaganych ustawą. Organ I instancji wprawdzie opisał w sposób chronologiczny stan faktyczny sprawy, wymienił czynności, jakie podejmował, a także wydane przez organy specjalistyczne opinie, lecz w sposób niedostateczny wskazał przyczyny wydania decyzji stwierdzającej brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Dodatkowo wskazać należy, iż zgodnie z art. 84 ust. 1a ustawy, w decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy organ może określić warunki lub wymagania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożyć obowiązek działań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c. Oznacza to, iż organ I instancji winien rozważyć możliwość określenia w decyzji istotnych warunków korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich (art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b).

Prezydent Miasta Włocławek w żaden sposób nie odniósł się do wydanych w toku sprawy opinii. Uzasadnienie decyzji w znacznej części zawiera praktycznie przytoczenie pełnej treści postanowienia z dnia 28 stycznia 2026 r. znak: GR.ZZŚ.4901.129.2025 WOO.4220.278.2025 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy.

Kolegium wskazuje, że nawet jeżeli wszystkie wydane w niniejszej sprawie opinie były zgodne, tj. wskazano by w nich brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, jednak

nawet w takiej sytuacji, organ nie jest zwolniony z obowiązku ich samodzielnej oceny – jako dowodów w sprawie. Będąc zobligowanym w/w przepisem art. 85 ust. 2 ustawy i zasadami ogólnymi postępowania administracyjnego, organ I instancji winien dokonać samodzielnej oceny wydanych uzgodnień, wskazując czy zgadza się ze stanowiskami w nimi zawartymi, a jeśli nie to dłaczego, wskazując dowody i argumenty którym dał wiarę.

W niniejszej sprawie jednak tak nie jest. Jak już napisano wcześniej pismem z dnia 27 maja 2025 r. znak: NNZ.42.378.2025 Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny we Włocławku wyraził opinię **o istnieniu potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko**. Organ I instancji w żaden sposób nie odniósł się do treści w/w opinii ograniczając się jedynie do stwierdzenia, że takowa została wydana Kolegium wskazuje, że brak odniesienia do stanowiska Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego we Włocławku przesądza o wadliwości decyzji. Kolegium podziela wyrażony w orzecznictwie pogląd, że „wprawdzie opinia, o której mowa w art. 64 ust. 1 ŚrodInfU jest najsłabszą formą współdziałania pomiędzy organami administracji publicznej i nie ma charakteru wiążącego dla organu wydającego decyzję środowiskową, to jednak z woli ustawodawcy stanowi obligatoryjny element procedury zmierzającej do stwierdzenia konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i stanowisko wskazanych w tym przepisie wyspecjalizowanych organów współdziałających nie może zostać pominięte. Opinia taka niewątpliwie ma znaczenie przy rozstrzyganiu kwestii konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, co przejawia się m.in. w obowiązku odniesienia się przez organ prowadzący postępowanie główne do takiej opinii w wydanej decyzji, zwłaszcza jeżeli nie podziela stanowiska wyrażonego w opinii.” (wyrok WSA w Szczecinie z dnia 7 listopada 2024 r. sygn. II SA/Sz 661/24).

Brak wyjaśnienia w uzasadnieniu decyzji środowiskowej powodów odstąpienia od przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w kontekście kryteriów określonych w art. 63 ust. 1 ustawy z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, czy też wyjaśnienie ich w sposób zdawkowy, ogólnikowy i nie odnoszące się do istoty realizowanego przedsięwzięcia, oznacza, że taka decyzja środowiskowa narusza w stopniu istotnym art. 85 ust. 2 pkt 2 w/w ustawy i art. 107 § 3 k.p.a. (wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 15 lipca 2016r. sygn. akt II SA/ Bd 429 / 16, LEX nr 2104655).

W orzecznictwie słusznie podkreśla się, że w przypadku, gdy odstąpiono od konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymogów przewidzianych w przepisach k.p.a., powinno zawierać informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1 u.i.s.o. Umożliwia to bowiem dokonanie oceny, co do prawidłowości rozstrzygnięcia w przedmiocie braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko (tak wyrok WSA w Białymstoku w wyroku z dnia 15 maja 2018 r., II SA/Rz 737/19, LEX). Wobec tego, decyzja odstępująca od konieczności przeprowadzenia oceny winna uwzględniać w szczególności takie kryteria jak powiązania z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem (art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. b u.i.s.o.). - wyrok WSA w Rzeszowie z dnia 24 września 2019 r. sygn. akt II SA/Rz 737/19, LEX nr 2751334).

V.

Zgodnie z art. 85 ust. 3 zdanie drugie ustawy środowiskowej, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, podaje do publicznej wiadomości informacje

o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniami i opiniami organów, o których mowa w art. 77 ust. 1.

Po treści art. 3 pkt 11 ustawy, przez podanie do publicznej wiadomości rozumie się:

- a) udostępnienie informacji na stronie Biuletynu Informacji Publicznej, organu właściwego w sprawie,
- b) ogłoszenie informacji, w sposób zwyczajowo przyjęty, w siedzibie organu właściwego w sprawie,
- c) ogłoszenie informacji przez obwieszczenie w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia, a w przypadku projektu dokumentu wymagającego udziału społeczeństwa - w prasie o odpowiednim do rodzaju dokumentu zasięgu,
- d) w przypadku gdy siedziba organu właściwego w sprawie mieści się na terenie innej gminy niż gmina właściwa miejscowo ze względu na przedmiot postępowania - także przez ogłoszenie w prasie lub w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscowości lub miejscowościach właściwych ze względu na przedmiot postępowania.

Tymczasem akta sprawy nie zawierają dowodów na podanie do publicznej wiadomości informacji o wydaniu decyzji z dnia 11 marca 2026 r. Brak jest bowiem wyciągu z BIP- u Miasta Włocławek o dokonanym obwieszczeniu, brak jest również dowodów na dokonanie obwieszczeń w siedzibie organu I instancji. W aktach sprawy znajduje się jedynie dowód dokonania obwieszczenia w miejscu planowanej inwestycji.

Takie działanie stanowi zatem naruszenie art. 85 ust. 3 zdanie 2 ustawy środowiskowej.

W konsekwencji powyższego, nie budzi wątpliwości organu odwoławczego, że zaskarżona decyzja Prezydenta Miasta Włocławek narusza wymogi zawarte w art. 7 K.p.a., art. 77 § 1 K.p.a., art. 80 K.p.a. oraz art. 107 § 3 K.p.a. Zgodnie z art. 7 K.p.a. w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności i podejmują wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy (art. 77 § 1 K.p.a.). Organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona (art. 80 K.p.a.).

Z kolei w myśl art. 107 § 3 K.p.a. uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa.

W ustosunkowaniu się do zarzutów podniesionych w odwołaniu wskazać należy, co następuje:

- wniesione żądanie uchylenia w całości zaskarżonej decyzji co do zasady zasługuje na uwzględnienie, w sytuacji, gdy zaistniały przesłanki do wydania orzeczenia kasacyjnego. Zważywszy, że postępowanie w przedmiotowej sprawie zostało przeprowadzone z uchybieniem zarówno przepisów ustawy o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko, jak i Kodeksu postępowania administracyjnego i wymaga przeprowadzenia ponownego postępowania w znacznej części, orzeczono jak we wstępie;

- odnośnie wniosku Odwołującego o zmianę zaskarżonej decyzji w jej pkt 2.8 poprzez nadanie pkt 2.8 brzmienia „Należy zastosować takie rozwiązania techniczne, materiałowe i organizacyjne, które zapewnią właściwe warunki akustyczne, zgodnie z obowiązującymi przepisami, w szczególności przez ograniczenie emisji hałasu do środowiska oraz – w zakresie wynikającym z przepisów – przez zastosowanie adekwatnych rozwiązań technicznych w budynkach.”, to wskazać należy, że ocena i rozstrzygnięcie tego wniosku należy uznać za przedwczesne.

Wskazać przede wszystkim należy, że pkt. 2.8 decyzji został ukształtowany w sposób wskazany w postanowieniu z dnia 28 stycznia 2026 r. znak: GR.ZZŚ.4901.129.2025 WOO.4220.278.2025 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy. Jednocześnie jak już napisano wcześniej treść powyższego postanowienia nie została w poddana wnikliwej ocenie organu I instancji. Organ w zasadzie ograniczył się do przytoczenia stanowiska Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy. W konsekwencji organ nie wyraził swojego stanowiska, co obowiązku ukształtowanego w pkt 2.8 decyzji.

Na marginesie podnieść należy, że Odwołujący pismem z dnia 2 lutego 2026 r. został zawiadomiony o możliwości wypowiedzenia się, co do zgromadzonego materiału dowodowego przed wydaniem decyzji. Kolegium wskazuje, że wówczas Odwołujący mógł wnieść zastrzeżenia, co do treści postanowienia z dnia 28 stycznia 2026 r. znak: GR.ZZŚ.4901.129.2025 WOO.4220.278.2025 wydanego przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy. Wówczas organ I instancji przed wydaniem decyzji mógłby zapoznać się ze stanowiskiem strony i odnieść się do niego w uzasadnieniu decyzji.

Z przytoczonych względów orzeczono jak w sentencji decyzji.

Decyzja jest ostateczna.

Pouczenie:

Na niniejsze rozstrzygnięcie skarga nie przysługuje, jednakże strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy, ul. Jana Kazimierza 5, 85- 035 Bydgoszcz. Sprzeciw od decyzji wnosi się w terminie 14 dniu od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego we Włocławku ul. Kilińskiego 2, 87-800 Włocławek. Sprzeciw od decyzji powinien czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać wskazanie zaskarżonej decyzji, żądanie jej uchylecia oraz oznaczenie organu, który wydał zaskarżoną decyzję.

Wpis stały wynosi 100 zł (§ 2 ust. 1 pkt 6a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi Dz. U. 2003, Nr 221, poz. 2193). Strona może zwrócić się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z wnioskiem o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek składa się przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Przyznanie prawa pomocy nie zwalnia strony od obowiązku zwrotu kosztów postępowania, jeżeli obowiązek taki wynika z innych przepisów. Wniosek składa się na urzędowym formularzu według ustalonego wzoru. Urzędowe formularze udostępnione są nieodpłatnie w budynku oraz Biuletynie Informacji Publicznej Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy. Ustanowienie przez Sąd adwokata lub radcy prawnego w ramach prawa pomocy jest równoznaczne z udzieleniem pełnomocnictwa. Prawo pomocy nie przysługuje stronie w razie oczywistej bezzasadności sprzeciwu. Przyznanie prawa pomocy może być cofnięte w całości lub w części, jeżeli się okaże, że okoliczności, na podstawie których je przyznano, nie istniały lub przestały istnieć. Przyznanie prawa pomocy wygasa ze śmiercią strony, która je uzyskała.